

Byla T-229/04

Švedijos Karalystė prieš Europos Bendrijų Komisiją

„Direktyva 91/414/EEB — Augalų apsaugos produktai — Veiklioji medžiaga parakvatas — Leidimas pateikti į rinką — Registravimo procedūra — Žmonių ir gyvūnų sveikatos apsauga“

2007 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji išplėstinė kolegija)
sprendimas II - 2441

Sprendimo santrauka

1. *Žemės ūkis — Teisės aktų derinimas — Augalų apsaugos produktų pateikimas į rinką — Direktyva 91/414*
(Komisijos reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalies c punktas ir 3 straipsnis; Tarybos direktyva 91/414; Komisijos direktyva 2003/112)

2. *Žemės ūkis — Teisės aktų derinimas — Augalų apsaugos produktų pateikimas į rinką — Direktyva 91/414*
(Tarybos direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis, 5 straipsnio 1 bei 4 dalys ir I priedas)
3. *Žemės ūkis — Teisės aktų derinimas — Augalų apsaugos produktų pateikimas į rinką — Direktyva 91/414*
(Tarybos direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis ir v papunkčio antroji įtrauka bei 5 straipsnio 1 dalies b punktas)

1. Priimdama Direktyvą 2003/112, iš dalies keičiančią Direktyvą 91/414 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką, kad į jos I priedą būtų įrašyta veiklioji medžiaga parakvatas, Komisija savo tyrimo ataskaitoje teigdama, kad nėra požymių apie parakvato neurotoksiškumą, nesilaikė Reglamento Nr. 3600/92, nustatančio išsamias darbų programos, minėtos Direktyvos 91/414 8 straipsnio 2 dalyje, pirmojo etapo įgyvendinimo taisyklės, 7 straipsnyje nustatytų procedūrinių reikalavimų, kiek tai susiję su galimo ryšio tarp parakvato ir Parkinsono ligos nagrinėjimu.

atliekamas nagrinėjant parakvato neurotoksiškumą. Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalies c punktas įpareigoja valstybę narę ataskaitos rengėją atlikus veikliosios medžiagos įvertinimą pateikti Komisijai ataskaitą, kuri pagal to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalį informavimo tikslu turi būti pateikta Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitetui ir kitoms valstybėms narėms.

Tačiau valstybės narės ataskaitos rengėjos ataskaitose nebuvo jokio literatūros apie galimą ryšį tarp parakvato ir Parkinsono ligos įvertinimo. Be to, Komisija neįrodė ir netgi netvirtino, kad toks įvertinimas buvo perduotas minėtam nuolatiniam komitetui.

Iš tiesų literatūroje apie parakvato neurotoksiškumą yra nuorodų į ryšį tarp parakvato naudojimo ir Parkinsono ligos atsiradimo. Vadinasi, jei valstybė narė ataskaitos rengėja atliko literatūros apie galimą ryšį tarp parakvato ir Parkinsono ligos vertinimą, šis vertinimas buvo

(žr. 108–110 punktus)

2. Tam, kad medžiaga galėtų būti įrašyta į Direktyvos 91/414 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką I priedą, tos pačios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog turi būti galima tikėtis, kad atsižvelgiant į dabartines mokslo ir technikos žinias augalų apsaugos produktų, savo sudėtyje turinčių nagrinėjamos veikliosios medžiagos, naudojimas, jei buvo laikytasi geros augalų apsaugos praktikos reikalavimų, neturi kenksmingo poveikio žmonių ir gyvūnų sveikatai pagal Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktį.

Minėtos direktyvos 5 straipsnio 1 dalies nuostata, aiškinama kartu su atsargumo principu, reiškia, kad jei žmonių ir gyvūnų sveikatos požiūriu yra rimtų požymių, kurie, nepašalindami mokslinio netikrumo, leidžia pagrįstai abejoti medžiagos nekenksmingumu, šios medžiagos iš principo negalima įrašyti į šios direktyvos I priedą. Iš tiesų atsargumo principas yra skirtas galimai rizikai išvengti. Kita vertus, vien hipotetinė rizika, grindžiama nepatvirtintomis mokslinėmis hipotezėmis, yra atmestina.

Beje, Direktyvos 91/414 5 straipsnio 4 dalis, nustatanti, kad, įrašant veikliąją medžiagą į I priedą, gali būti taikomi

tam tikri naudojimo apribojimai, reikia, kad leidžiama įrašyti medžiagas, kurios neatitinka šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje numatytų reikalavimų, nustatant tam tikrus apribojimus, leidžiančius išvengti problemų keliančio nagrinėjamos medžiagos naudojimo.

Kadangi ši nuostata atrodo kaip Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies išlyga, ją reikia aiškinti atsižvelgiant į atsargumo principą. Todėl, prieš įtraukiant veikliąją medžiagą į minėtos direktyvos I priedą, turi būti neginčijamai įrodyta, jog nagrinėjamos medžiagos naudojimo apribojimai leidžia užtikrinti, kad ši medžiaga naudojama taip, kaip to reikalauja minėto 5 straipsnio 1 dalis.

(žr. 160, 161, 169, 170, 223, 224, 227 punktus)

3. Direktyvos 91/414 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką 5 straipsnio 1 dalyje atskiriama žmonių ar gyvūnų sveikata, kurios atžvilgiu kenksmingo poveikio egzistavimas netoleruojamas, ir aplinka, kurios atžvilgiu neleidžiama

tik nepriimtina įtaka. Panašiai Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkte atskirai aptariamas kenksmingas poveikis žmogaus ar gyvūnų sveikatai (Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis) ir nepriimtinas poveikis aplinkai (Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktis). Iš Direktyvos 91/414 4 ir 5 straipsnių struktūros matyti, kad vertinant veikliąją medžiagą gyvūnų sveikatos atžvilgiu pagal Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punktą, šios nuostatos nuoroda į tos pačios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punktą yra susijusi tik su pastarojo straipsnio nuostata, konkrečiai reglamentuojančia gyvūnų sveikatą, būtent nagrinėjamos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunkčiu.

Vadinasi, dėl to, kad Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis jau konkrečiai reglamentuoja produkto, savo sudėtyje turinčio veikliosios medžiagos, poveikį gyvūnų sveikatai, tos pačios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto v papunkčio antroji įtrauka, susijusi su nepriimtino poveikio aplinkai nebuvimu, įskaitant jo poveikį rūšims, kurioms neskirtas toks produktas, nėra svarbi vertinant, ar medžiaga atitinka direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punkto kriterijus, kiek tai susiję su poveikiu rūšims, kurioms neskirtas toks produktas.

(žr. 254, 255 punktus)